

1919
189

y 418/a
K/116

ЛНБ ім. В. Стефаника

00117762 (O)

2012 24.652

~~у: 590.~~

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

~~у 418~~
~~1/2~~

Наша пісня.

Видання 3. виправлене.

ВЕЦЛЯР.

Накладом Видавничого Т-ва ім. Б. Грінченка.

1917.

З друкарні „Союза визволення України“
— у вецлярському таборі. —

Львівська державна
наукова бібліотека

№

14.707

ЛНБ ім. В. С.

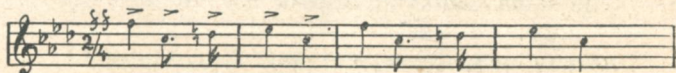
А

39884

Гей не дивуйте.

Уклад М. Лисенка.

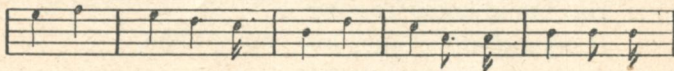
Tempo di marcia. Grave. Sempre sforzando.

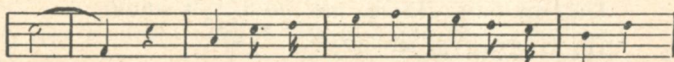
Гей! не ди-вуй-те, до-брі -- ї лю-де,

що на Вкра-ї-ні пов-ста-ло! Там за Да-

-ше-вим, під Со-ро -- ко-ю множество Ля-хів про-

-па -- ло; там за Да-ше-вим, під Со-ро -- ко-ю

множество Ляхів про-па -- ло.

Гей! Перебийніс просить немого,
Сімсот козаків з собою,—
Рубає мечем голови з плечей,
А решту топить водою.

Ой, пийте, Ляхи, води-колюжі,
Води болотянїї;
А що пивали на тій Вкраїні
Вина та меди ситнії...

Дивують панки, вражії синки,
А що казаки вживають:
Вживають вони шуку рибачу,
Ще й саламаху з водою.

Ой чи бач, Ляше, що наш Хмельницький
На Жовтім піску підбив ся?
Од нас, козаки, од нас, юнаки,
Ні один Ляшок не вкрив ся.

Ой, чи бач, Ляше як козак пляше
На сивім коню горою?
З мушкетом стане, аж серце вяне,
А Лях од жаху вмирає.

Ой, чи бач, Ляше, що по Случ наше,
По Костяную могилу?
Як не схотіли, забунтували,
Та й утерjali Вкраїну.

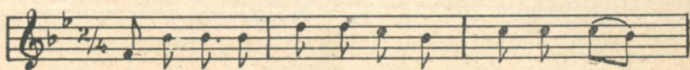
Ой, та зависли Ляшки, зависли,
Як чорна хмара на Вислі;
Не попустимо Ляхви із Польщі,
Поки нашої жизности.

Гей! ну, козаки, гей! та у скоки,
Та заберімо ся в боки:
Загнали Ляшків геть аж за Вислу,
Не вернуть ся і в три роки...

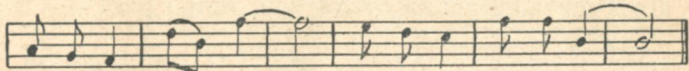

Ой зацвіла черемшина.

Записано О. Н.

Ой за-цвіла че-рем-ши-на, зне-ї цьвіт

при-у-пав. Гей, гей! зне-ї цьвіт при-у-пав.

Машерують козаченьки, бо такий приказ впав,
Гей, гей! Бо такий приказ впав.

Подиви ся, моя мамо, тай у ту квартиру,
Спускаєть ся „Січ“ преславна з гори на долину.

А мій милий, чорнобривий в-сам-перед ступає,
І ясною булавою на всі боки махає.

За ним славне товариство, як той мак, як той мак,
Ніженьками вибиває в один такт, в один такт.

Межи ними пан хорунжий,—хоругов, як той цьвіт,
За ним підуть козаченьки аж за море на край-сьвіт.

А преславний осавула чогось бров насупив,
І козацькі свої вуса аж за вуха закрутив.

Ой ти, славний осавуло, не сумуй не сумуй!
А із нами козаками погарцюй, погарцюй!

Ой ти, славний осавуло, не вдавай ся в тугу.
Вийде слава козацькая з Великого Лугу!

Лиш ставаймо, милі браття, в один ряд, в один ряд,
І наперед поступаймо, анї кроку назад!

Переймім ся, милі браття, братським духом новим,
І за наше право стіймо з огнем в груди святим.
А пропадуть вороженьки, мов туман, мов туман.
Українець в своїй землі стане пан, стане пан.
І засяє нова зоря на весь край, на весь край,
І від Тиси до Кубаня стане рай, стане рай!

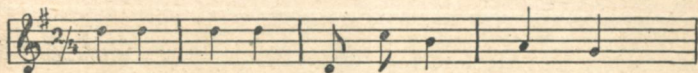
Слова Макс. Залізняка.

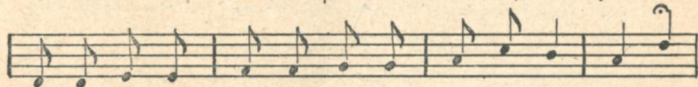
Січова пісня.

Маршове темпо.

Із уст народу.

Гей Січ і-де, кра-сен мак цви-те!

Ко-му при-кре на-ше ді-ло нам во-но сьвя-те,

Ко-му при-кре на-ше ді-ло нам во-но сьвя-те.

Гей Січ іде,
Топірцями брень!
Кому люба чорна пільма,
А нам ясний день.

Гей Січ іде,
Мов пчола гуде...
Разом руки, разом серця,
І гаразд буде.

Гей Січ іде,
Підківками бряз!
В нашій хаті наша воля,
А всім зайдам зась!

Слова І. Франка.

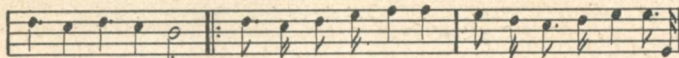
Марш Гайдамаків.

Marciale.

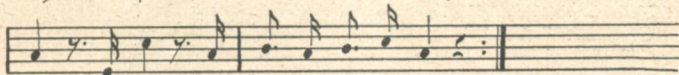
Записав О. Нижанковський.

Ми Гайда-ма-ки ми всі о-днані ми не-на-ви-дим

ляцько-є яр-мо, Йшли ді-ди на му-ки, пі-дуть і правнуки

за на-род жи-тя сво-є да-мо.

Знай лютий враже, сотня поляже.
Тисяч натомисть стане до борби,—
І з кайдан, недолі до життя на волі,
Повстануть знов подоптані раби.

Наша присяга: правда, відвага,
Пімста за кривди люта і страшна,—
Бо ми гайдамаки, местники однакі,
Що нам і смерть за правду не страшна...

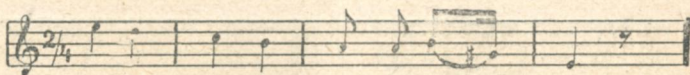
Слова М. Бачинського.

Ой, на горі та женці жнуть.

Маршове темпо.

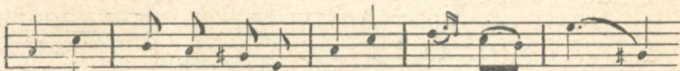
Народня пісня.

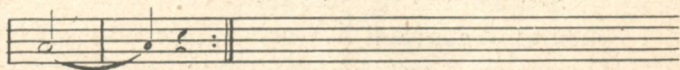
Гй на го-рі та жен--ці жнуть.

Ой на го-рі та жен-ці жнуть. Я по-під го-

ро-ю по-під зе-ле--но-ю ко--за--ки

і - - дуть.

По-переду Дорошенко.

Веде своє військо славне запорозьке хорошенько.

Посередині пан хорунжий:

Під ним кониченько, під ним вороненький сильне
[дужий.

А по заду Сагайдачний,

Що проміняв жінку на тютюн та люльку, необачний!

Гей, верни ся, Сагайдачний!

Візьми свою жінку, віддай тютюн-люльку, нео-

[бачний!

Мені з жінкою не возить ся;

А тютюн та люлька козаку в дорозі знадобить ся.

Гей, хто в лісі, озови ся!

Та викрешем огню, та запалим люльку, не жури ся.

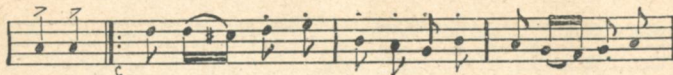
Максим козак Залізняк.

Tempo giusto di Marcia.

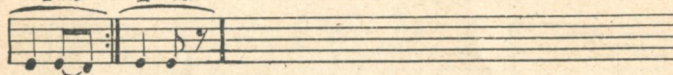
Народна пісня.

Максим ко - зак За-ліз - няк, ко-зак з За-ло-

ро-жа, як ви - ї - хав на Вкраїну, як лов-на-я
імо. її-до.

бо-жа! рожа!

Зібрав війська сорок тисяч
В місті Жаботині,
Обступили город Умань,
У одній годині.

Обступили город Умань,
Поробили шанці;
Як вдарили з семи гармат
У середу вранці,

Як вдарили з семи гармат
У середу вранці,
Накидали у годину
Ляхів повні шанці.

Не одна лядська вдова
З города втікала;
Не одна бідна мати
Із дітьми прощалась.

Січковий марш.

Marciale.

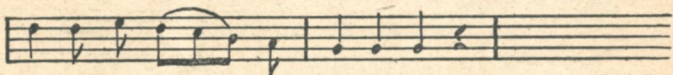
Мельодія народна.

Гей! там на го-рі Січ і - - де, Гей! ма-ли-но-вий

стягне-се. Гей ма-ли-но-вий на-ше славне то-ва-риство

Гей! ма-ше-ру. . . - 6 раз, два, три!

Гей! на передї кошовий
Гей! як той орел, степовий,
Гей! як той орел, наше славне товариство
Гей! машерує раз, два, три!
Гей! а позаду осавул,
Гей! твердий хлопець як той мур і т. д.
Гей! а по боках четарі,
Гей! то сторожі огневі—і т. д.
Гей! отамане, батьтку наш,
Гей! веде, батьку, вперед нас—і т. д.
Гей! молод хлопче, позір май
Гей! та до Січи приставай—і т. д.
Гей! наша Січа дорога,
Гей! як та мати всім одна—і т. д.
Гей! повій вітре з синїх гір,
Гей! на прапор наш, на топір—і т. д.
Гей! повій вітре зі степів,
Гей! дай нам силу козаків—і т. д.
Гей! дай нам силу й відвагу,
Гей! Україні на славу—і т. д.

Слова К. Обуха.

Засвітали козаченьки.

Tempo di marcia.

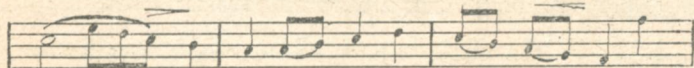
Із «Чорноморського побуту»

Не скоро.

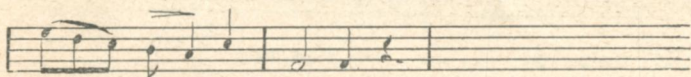
Я. Кухаренка.

За-свіста-ли ко-за-ченьки в по-хід о пів-

но - - - чи, за-пла-ка-ла Ма - - ру - сенька

сво - - ї яс-ні о - - чи.

„Не плач, не плач, Марусенько,

Не плач не жури ся,

А за свого миленького

Богу помоли ся“.

Стоїть місяць над горою,

А сонця немає;

Мати сина в доріженьку,

Слізно провожає.

— „Іди, іди, мій синочку!

Та не забавляй ся!

За чотири неділеньки

До дому вертай ся!“

— „Ой рад би я, матусенько,

Скорійше вернуть ся—

Та щось кінь мій вороненький

В воротах спіткнув ся.

Ой Бог знає, коли вернусь,
В якую годину;
Прийми ж мою Марусеньку
За свою дитину!

Прийми її, матусенько,
Всі ми в Божій волі,
Бо хто знає, чи жив вернусь
Чи ляжу на полі?

Ой не плачте, не журіть ся
В тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненький
Назад сподівайтесь“.

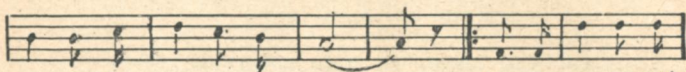
Не пора.

Marciale.

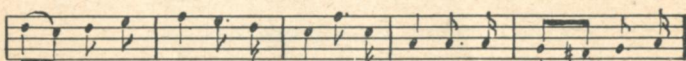
Записав Денис Січинський.

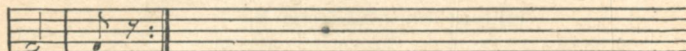
Не по - ра, не по - ра, не по - ра! Моска:

ле-вий ля - хо-ви слу-жить! Доверши-лась У:

кра-ї-ни кривдаста-ра, нам по-ра для У - кра - ї - ни

жить!

Не пора, не пора, не пора
За неvigласків лить свою кров
І любити царя, що наш люд обдира,—
Для України наша любов.

Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор,
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під України єднаймося прапор!

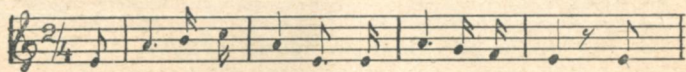
Бо пора се великая есть!
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і щастє і честь,
Рідний краю, здобути тобі.

Слова І. Франка.

Ш а л і й т е.

Tempo di marcia.
Ходом, жваво.

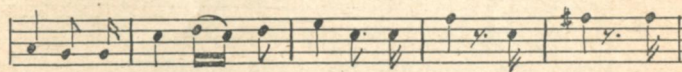
Музика Наталя Вахнянина.

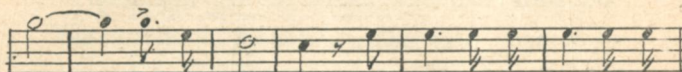
Ша-лїйте, ша-лїй-те, ска-же-ні ка-ти! Го:

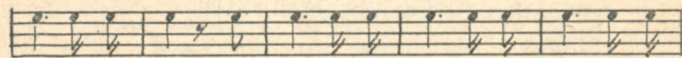
дуй-те шпї-о-нів, бу-дуй-те тюр-ми! До бо-ю сто

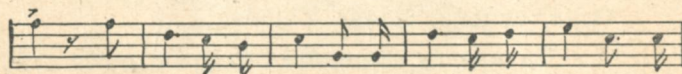
тисяч по-бор-ни-ків стане, пі-рвем, пі-рвем, пі-

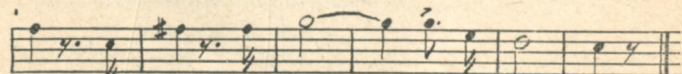
рвем ті кай-да-ни! За правду за волю ми

ста-немо враз, Лан-ци ні баг-не-ти не по-страх на

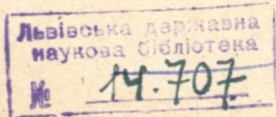
нас, Бо вольного ду-ха не скутивкайдани Бі-

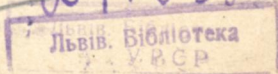
да, бі-да, бі-да вам, ти-ра-ни!

2. Робітники духа! робітникам всім

Ми руки подаймо, на бій їх ведім,

17

Бо спільна усїх нас злучила недоля:
І труд і піт і кров,—кнут, неволя!

За правду, за волю і т. д.

3. Від краю до краю не грома гудуть,
Українські полки на ворога йдуть,
І поклик рокоче: вставайте, народи,
Прийшла пора,—день свободи!

За правду, за волю і т. д.

4. Підвалини світа валять ся старі,
Поблїдли деспоти, дрожать опирі,
Бо зоря свободи вже сходить яскрава!
Для всїх, для всїх, для всїх рівні права:

За правду, за волю і т. д.

5. І вольні народи, як добрі брати
Полинуть до сонця, до щастя, мети,
Розкуєсь, двигнеть ся і наша родина;
Одна, сильна, вільна Україна!

За правду, за волю і т. д.

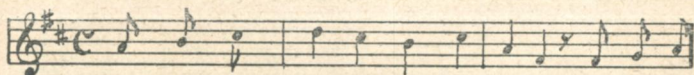
Слова Олександра Колесси.

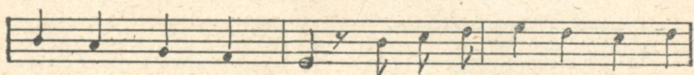
Тюрма за волю.

Маршове темпо.

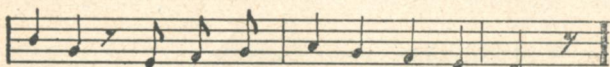
Музика Остапа Нижанковського.

Я не бо - юсь тюрми ні ката, Во-ни для

ме-не не страш-ні! Страшній тюрма у рід-ній

ха-ті, не-во-ля в рід-ній сто-ро-ні.

2. Мені не стид носить кайдани
За волю краю і братів,
А стид—золочені жупани
Носить нанявшись до катів.
3. Нехай нас мучать і катують,
А слова правди не убють;
Нехай кати всі бенкетують,
Час прийде—разом пропадуть...
4. Що нам тюрма!—то слава наша.
Ми всі тепер сидим в тюрмі,
Всі пем одну ми скорбну чашу,
Одна вона,—тобі й мені!
5. В кого єсть совість і надія,
Того ся чаша не мина;
Той випити її зуміє
Усю, усю, до дна, до дна!
6. Кого у краще віра гріє,
Тому ся чаша не страшна,—
Вона прибавить ще надії
І більше укріпить вона.

Слова Олександра Кониського.

Пісня наймита.

На нуту: «Течуть річки кєрвавїї до самого Віднї».

Marciale.

Списав Остап Нижанковський.

Гей нї-ко-му так не по-ре, Як най-ми-тї

то - - му, Як най-ми-тї то - му,

Що виробив свою силу
Сам не знає кому. (2)

Люди ним ся нарobili
А навіть без плати; (2)

Де виробив свою силу,
Не знати, не знати. (2)

В ріднім селї нарobili ся,
Лихо му платили, (2)

Хїба тільки одежинов,
Що вже iзносили. (2)

Та деж твоя, наймиточку,
Та деж твоя сила? (2)

На багацьких нивах-полях
Там мене лишила. (2)

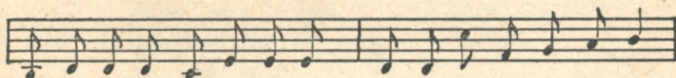
Слова А. Гн.

І шумить і гуде.

Народна пісня.

і шу-мить і гу-де, дрі-бен до-щик па-де,

Я хтож мене мо-ло-ду-ю до до-моньку по-ве-де,

Я хтож ме-не мо-ло-ду-ю до до-моньку по-ве-де.

Обізвав ся козак на солодкім меду:

— Гуляй, гуляй, чорноброва, до домоньку від-
[веду (2)]

— Ой прошу ж я тебе, не веди ти мене,
Бо я маю злого мужа—буде бити мене. (2)

І шумить і гуде, скрипка грає, бас реве;
Козак мовчить, а все знає, до домоньку поведе.

Стоїть явір над водою.

Народна пісня.

СТО-їть я-вір над во-до-ю Ве-о-ду по-хи-
лив ся; На ко-за-ка при-го-днє-ка,
ко-зак за-жу-рив ся.

Не хили ся, явороньку,
Ще ти зелененький!
Не жури ся, козаченьку,
Ще ти молоденький.

Не рад явір хилити ся—
Вода корінь мие,
Не рад козак журити ся,
Да серденько нис.

Ой поїхав в Московщину
Козак молоденький—
Оріхове сїделечко
І кінь вороненький.

Ой поїхав в Московщину
Да там і загинув;

Свою милу Україну
На віки покинув...

Казав собі насипати
Високу могилу;
Казав собі посадити
В головах калину:

Будуть пташки прилігати
Калиночку їсти;
Будуть мені приносити
Від родоньку вісти!..

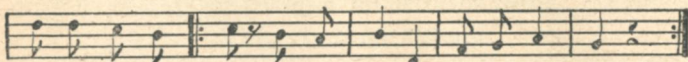
Із збірника Я. Едлічка.

Січова пісня.

На ву-ли-ці сурма гра-є. на ву-ли-ці

сурма грає, Гей! то Січ впохід виступа-є.

2. Пусти мене, моя мати. (2 р.)
З Січовиками вандрувати. (2 р.)
3. Буду тобі день орати,
День орати, день косити,
Гей! три дні ціпом молотити. (2 р.)
4. Літа орел небесами (2 р.)
Гей! та над нами козаками. (2 р.)
5. Гей! ти, орле, ти, соколе, (2 р.)
Гей! поведи нас в чисте поле: (2 р.)
6. Ми за нашу Україну (2 р.)
Гей! мем боротись до загину. (2 р.)
7. Буйний вітер повіває (2 р.)
Гей! там „Січ“ виправи відбуває. (2 р.)
8. Ворожня мов одуріла (2 р.)
Гей! як червоні ленти вздріла. (2 р.)
9. Ми ся, братя, не лякаймо (2 р.)
Гей! в товариство ся єднаймо. (2 р.)
10. В товаристві тая сила, (2 р.)
Що ворогів буде дусила. (2 р.)
11. Не будем їх виганяти, (2 р.)
Гей! самі будуть утікати. (2 р.)
12. Наші хлопці не заспали, (2 р.)
Гей! „Січ“ козацьку заснували. (2 р.)
13. Кождий хлопець, як та перла, (2 р.)
Гей! та сьпіває „Ще не вмерла“. (2 р.)

Слова Клима Обуха й Ос. Довганюка.

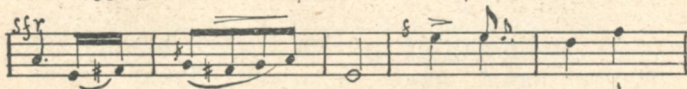
Розвивай ся, ой ти, старий дубе.

Maestoso.

Народня пісня.
Гармонізував Віктор Матюк.

Роз-ви-вай ся, ой ти старий дубе, завтра

мо-роз бу-бе- - - де, Ви-би - рай ся,

моло-дий ко-за-че, завтра по - - хід бу-

- де, Ви-би - рай ся, мо-ло-дий ко-

за - че, завтра по - - хід бу - - де.

2. Я морозу тай не бою ся, завтра розвину ся,
Я походу тай не бою ся, завтра виберу ся (2)

3. Ой розвив ся тай у край дороги та дуб зеле-
[ненький,
Виїжджає тай з України козак молоденький. (2)

4. Ви, галочки-сизоперочки, підійміть ся в гору,
Ой ви, хлопці, славні Запорожці, верніть ся до
[дому. (2)

5. Ой раді б ми тай підняти ся,—туман налягає;
Ой раді б ми тай вернути ся,—гетьман не пу-
[скає. (2)

6. Не так гетьман, та не так гетьман, як гетьман-
[ська мати,
Хоче нами, нами козаками,—врагів звоювати. (2)

7. А ми врагів тай не звоюєм, тільки роздратуєм,
Тільки нами, нами козаками, Дунай загар-
[дуєм. (2)

Ой щож бо то та за ворон.

Поважно.

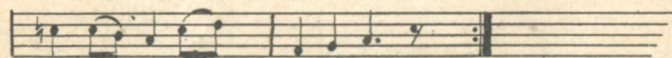
Народня пісня.
Списав М. Лисенко.

Ой щож бо то та за ворон, що на мо-рі

кра - ка-є, Ой щож бо то за бурлака,

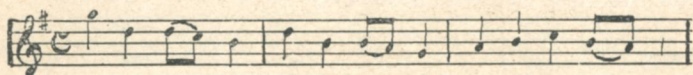
що всіх бурлак збі-ра-є?

2. Збірайте ся, панове молодці
Та все народ молодий,
Тай підемо, панове молодці,
У той лісок Лебедин.
3. Ой щож бо то, панове молодці,
Щось у хмароньці гуде?
Ой щось бо там, панове молодці,
За пригодонька буде.
4. Рости, рости а клен дерево,
Рости в гору високо;
Поховали пана отамана
В сиру землю глибоко.
5. Рости, рости, а клен дерево,
Рости в гору ще вище;
Поховали пана отамана
В сиру землю ще глибше.

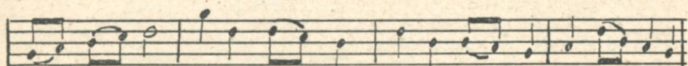
У к р а ї н а.

(Марш).

Слова й музика В. Синенького.

На-ша славна У-кра-ї-на наше ща-стя

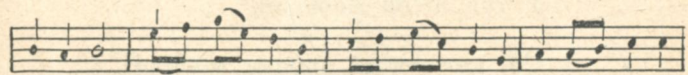
і нашрай! Чина сьвіт-ї є кра-ї-на ще ми-лійша

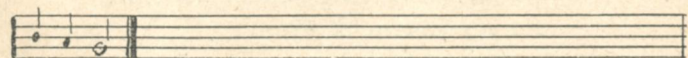
за наш край! і вща-сливі йзлі го-дини ми для не-ї

жи-ве-мо, на Вкраї-ні, й для Вкраї-ни будем жити,

й попремо, на Вкраї-ні, й для Вкраї-ни будем жити

й попремо!

2. Нас не зможуть супостати

Взяти в кайдани свої,

Ми бороним наші хати,

Наші тихії гаї.

Не вмирає наша слава,

Не вмирає наша честь,

Бо живе в нас сила жвава,)
Бо робітники в нас єсть.) 2.

3. Гей, хто хоче всїм свободи,
Поеднаймоєь як брати!
Сонцем правди, єьвітлом згоди,
Боже, шлях наш освєтіти.
Хай забудеть єь недоля.
І неслава давнїх лїт,
Щастєж рївне їь рївна воля.)
Засияють на весь єьвіт.) 2.

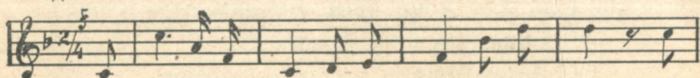

До волі з неволі.

Tempo di marcia.

Ходом жваво.

Музика Ярославенка.

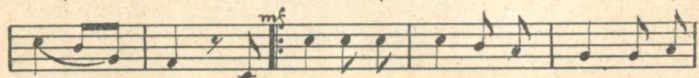
До во-лі зне-во-лі зри-вай ся, ле-ти! Чи

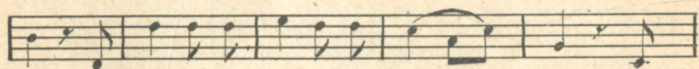
ба-чиш, всьо не-бо па-ла - - - є! По-жар бє, як

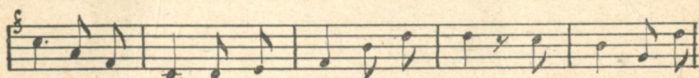
мо-ре, на на-ші ха-ти Про-клятий хто ни-ні дрі-

-ма - - - є! Як славно бу-ва-ло ко-заць-кі си-

ни бо-ро-лись до смерти за-ги - - - ну. Так

буде-мо, браття, бо--ро-тись і ми. За на-шу сьвя-

ту У-кра-ї - - - ну! Як ну!

Гей хлопці-молодці, не гайтесь, спішіть,
Ставайте при нашім прапорі!

Тарас на нас кличе: кайдани порвіть,
І кривду втопіть в Чорнім морі!

Чи мало терпіли покірні батьки?
Терпити вже нам надоїло,
Свободу лиш ділом здобудемо ми,
Тож, браття, берім ся за діло!

Л.

Зміст.

	сторона.
Ще не вмерла Україна	3.
Гей не дивуйте	5.
Ой зацвила черемшина	7.
Січова пісня (Гей Січ іде.)	9.
Марш Гайдамаків (Ми Гайдамаки)	10.
Ой, на горі та женці жнуть.	11.
Максим козак Залізняк	12.
Січовий марш (гей там на горі січ іде)	13.
Засвищали козаченьки	14.
Не пора.	16.
Шалійте.	17.
Тюрма за волю	19.
Пісня наймита (Гей нікому так не горе)	20.
І шумить і гуде	21.
Стоїть явір над водою	22.
На вулиці сурма грає (Січова пісня)	24.
Розвивай ся, ой ти старий дубе	25.
Ой щож бо то за ворон	27.
Україна (марш)	28.
До волі з неволі	30.

A-39884

Орлоу

A 39.884

П. ОВЕРЕНО
С/О. 19 87

у 418/а
R/116

